

RECORDS QUE TORNEN AL PRESENT

Ara entenc quins devien ser els teus pensaments, quan amb la teva mirada perduda no deixaves de mirar a través de la finestra.

Sempre tenia present la imatge de quan jo era petita: moltes tardes després de l'escola anàvem a la vora del riu amb les meves amigues. Jugàvem a tirar pedres a veure qui les tirava més lluny. Acabàvem totes mullades de dalt a baix. La meva àvia, d'amagat de la meva mare, em canviava i em feia una tassa de xocolata ben calenta ...

Aquests records t'aportaven una felicitat immensa, i a la vegada tranquil·litat, ja que amb l'embolic que tenies al cap no eres capaç de recordar ni el dia, ni l'hora, ni tan sols sabies com et deies.

Aquell dia d'hivern, al despertar-nos i veure que no eres a casa ens vam espantar molt, et vam buscar per tots els racons i pels carrers del voltant. El no trobar-te encara ens vam esverar més. Vam tenir mil pensaments: podies haver caigut, trobar-te ofegada en alguna bassa o en el riu, trobar-te gelada de fred ... No sabíem ben bé què fer ni on anar, quan la Martina, la petita de casa, ens va preguntar: " - Què busqueu?".

-No pateixis Martina. L'àvia que es deu haver despistat una mica.

-Ah! Jo crec que ja sé on la podeu trobar. Segur que està jugant vora el riu.

-I tu com ho saps això? I per què al riu?

-Jo hi parlo molt amb l'àvia. Quan vosaltres us penseu que està mig adormida al costat de la finestra no és veritat. Ella recorda quan era petita i jugava amb l'aigua del riu. Un dia em va dir que m'hi portaria!.

En sentir això vam anar directe al riu. Allí la vam trobar asseguda damunt d'una roca tirant pedres a l'aigua. La seva mirada no era la de sempre, era una mirada de felicitat. Quan ens va veure ens digué:

-Que també veniu a jugar, vosaltres?

En aquell moment ho vaig comprendre tot. Li vaig dir que sí i em vaig posar a tirar pedres amb ella. Feia anys que no l'havia vist riure ni reaccionar tan bé.

A partir d'aquell dia sempre que podíem anàvem d'excursió al riu. Quan hi anàvem semblava una altra persona i no una malalta d'alzheimer.

Marta Mateu- 4t A